

RETRAT O ESPILL

Un relat de: [PERLA DE VELLUT](#)

Besar-te sota un retrat,
besar-te front a un espill
és enfondir-se en dos abismes
llarg en el nostre temps.
El retrat ens contempla
ens mira amb ulls quiets,
ens lloa d'esperances,
ens somriu amb tresors.
L'espill ens estimula
ens irrealitza en el seu sinus;
som dues ales i una ànima
en la il.luminació del seu misteri.
Per molt lluny que el cristall
ens assimile en el seu hostalatge,
sempre estarà a flor de llavis
la mutació del bes.
Tu tremoles tota nítida,
tota essència, singular i foc
i el marc or de la lluna
t'ordia el seu cèrcol.
Jo també d'ella naixia
fil de no ser immers,
estil unit als teus llavis
sense rajos d'espill en mig.

Poema fet el 21 d'abril de 2000